

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Jesaja 42, 3
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters, na votum en zegengroet zullen we met elkaar onze God loven in ons lied. Dat lied zal zijn Psalm 149 de verzen 1 en 3. Het eerste vers is in de afgelopen week door de groepen 5 t/m 8 op de Morgenster geoefend. Laten we nu onze afhankelijkheid van de Here belijden. Uit eerbied voor de Here zullen we daarbij gaan staan.

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen: Psalm 149 : 1 en 3**
- 4. Lezing van de wet**
- 5. Zingen: Gezang 17 : 1 en 2**
- 6. Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7. Schriftlezing: Mattheüs 12 : 9 – 21**
- 8. Tekst: Jesaja 42 : 3**
- 9. Woordbediening**
- 10. Zingen: Psalm 10 : 6 en 7 (de Here die zorgt voor de zwakken)**
- 11. Dankzegging en voorbede**
- 12. Collecte**
- 13. Zingen: Psalm 48 : 3 en 4**
- 14. Klaarmaken tafel: Gezang 3**
- 15. Na eerste tafel: Lied 358 : 1 en 2**
- 16. Na tweede tafel: Lied 358 : 5 en 6**
- 17. Na derde tafel en dankzegging: Gezang 11**
- 18. Slotzang: Gezang 41**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Zouden jullie wel eens een kijkje in de hemel willen nemen, jongens en meisjes? Of een foto van de hemel willen bekijken? Ik ook wel en ik denk dat je vader en moeder dat ook wel graag zouden willen. Maar ik heb nog nooit een foto van de hemel gezien. Niemand van ons. Toch geeft de Here ons soms wel eens een kijkje in de hemel. Bijvoorbeeld in de tekst van vanmorgen. Daar wordt met woorden een plaatje getekend van de Here Jezus en van zijn Vader. Dat ik het over een plaatje heb is niet oneerbiedig. Want de Here roept zelf op om de ogen te gebruiken. In vers 1 zegt God zelf: “Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie Ik een welbehagen heb.”

Wie worden hier nu opgeroepen om te kijken. Is dat de profeet? Of Israël? Nee, ik denk dat we hier moeten denken aan de bewoners van de hemel. De Here stelt aan hen zijn Zoon voor. Kenden zij de Zoon dan niet? Zeker wel. Maar hier laat God aan de bewoners van de hemel zijn Zoon als zijn Knecht zien. Als zijn uitverkoren Knecht, in wie Hij een welbehagen heeft.

Is dit niet bijzonder jongens en meisjes, broeders en zusters? Een Vader die aan anderen zijn Zoon presenteert als Knecht. En dat duidelijk als straf. Nee, als een soort eretitel. En de Vader maakt ook duidelijk dat dit zeker niet als straf bedoeld is. Want het is de Knecht in wie Hij een welbehagen heeft. Het is een Knecht waar Hij van houdt en waarover Hij blijdschap kent. Met trots toont God zijn Zoon als zijn geliefde Knecht.

Ja, waarom stelt de Vader zijn Zoon zo voor aan de bewoners van de hemel? Als Knecht. Dat wordt duidelijk als we verder lezen. Want dan zegt de Vader van zijn Zoon, dat Hij zijn Geest op Hem heeft gelegd (dubbele punt) Hij zal de volken het recht openbaren. Hij is een Knecht. Hij gaat de Vader dienen als zijn Ambtsdrager. Als de Gezalfde. Als de Messias. Onwillekeurig gaan de gedachten uit naar de doop van de Here Jezus in de Jordaan. Waar de Vader zijn Zoon voorstelt aan de mensen en waar de Heilige Geest neerdaalt op de Here Jezus. Op de Messias die daar in de Jordaan gezalfd werd als onze hoogste Profeet en Leraar, als onze enige Hogepriester en als onze eeuwige Koning. In Jesaja 42 stelt de Here zijn Zoon dus aan de hemelbewoners voor als de Redder van de wereld. Als de Knecht op wie de hemel en de aarde wachten als de man die het recht gaat herstellen op de aarde. Als de man die de duivel van zijn troon

gaat stoten en het leven van vele mensen gaat redden uit de dood. De dood waar de mens vanwege zijn zonden in ligt.

Deze Knecht is dus maar niet een knechtje die je klusjes laat doen waar je zelf geen zin in hebt. Deze Knecht is de Knecht, de hoge Knecht van God, waarvoor ieder levend wezen in de hemel en op de aarde voor moet knielen. Want Hij is het die de wil van God gaat volbrengen. Die het leven gaat herstellen. Hij zal het recht van God openbaren. Bekend maken.

En wat dat recht van God is vertelt de Here ons in vers 3. Een vers waarin opnieuw gezegd wordt dat Hij, deze Knecht, het recht zal openbaren. Hij zal het recht van God bekend maken. En dat niet alleen in zijn woorden, zijn oordelen. Maar ook in zijn daden. Ja, heel zijn optreden zal openbaring zijn van recht. Van recht in al zijn volheid en glans.

En dat is niet het recht van de botte bijl. Zoals duidelijk blijkt uit het vers van onze tekst. Waar God over de Knecht zegt dat Hij het geknakte riet niet zal verbreken en de kwijnende vlaspit niet zal uitdoven. Wij begrijpen dit beeld niet meteen omdat wij bijna geen gebruik maken van riet en al helemaal niet van vlaspitten. Riet werd vroeger veel gebruikt om mee te meten. Als een soort duimstok dus. Of als een rolmaat. Als een soort lange liniaal. Maar ja, als je rietstengel geknakt is, wat tamelijk makkelijk kan gebeuren, dan heb je er niet zo veel meer aan. Als je hem dan nog wilt gebruiken om te meten, dan is dat heel lastig. Dan moet je heel voorzichtig met zo'n riet omgaan, om te voorkomen dat hij helemaal afbreekt. Eigenlijk is het veel makkelijker om dat gebroken riet weg te gooien en een nieuwe te gaan halen. Overal aan het water kun je zo een nieuw riet vinden. Waarom moeilijk doen met zo'n geknakte stengel.

Hetzelfde geldt voor de walmende vlaspit. Van vlas wordt vandaag nog linnen gemaakt. Vlas heeft lange dunne vezels waar je makkelijk een draad van kunt maken. En vroeger maakte men van vlas pitten voor de olielamp. De pit hing in de olijfolie en stak aan de bovenkant een beetje uit de aardewerken lamp. Als je dat uiteinde aanstak had je licht. En zolang er olie in de lamp zat brandde de lamp mooi. Maar als de olie op is, dan verbrandt de pit zelf. En zo pit staat dat de walmen. Er komt vervelende zwarte rook van af die ook nog eens stinkt. Zoals wij dat ook wel kennen van onze kaarsen. Het gebeurt nog wel eens dat een kaars blijft walmen als je hem hebt uitgeblazen. Het lont van de kaars gloeit dan nog en er komt een stinkende rook van af. Veel mensen die dat zien,

maken dan even hun vingertoppen nat en knijpen even in het lont, zodat het vuur helemaal uitgaat en het walmen stopt. Het geknakte riet en de walmende vlaspit. Je hebt er meer ergernis van dan plezier. De meeste mensen zijn ze liever kwijt dan rijk. Zeker als je bedenkt dat het bijna geen moeite kost om het riet en de pit te vervangen voor een nieuwe.

Maar deze hoge Knecht openbaart het recht van God door het geknakte riet niet te breken en de walmende vlaspit niet uit te doven. Maar wie of wat wordt nu bedoeld met dit geknakte riet en deze walmende vlaspit? Gezien het feit dat deze profetie tot Israël komt in de tijd dat het volk in ballingschap is, mag men dus allereerst aan het volk Israël in ballingschap denken. Een gebroken en geknakt volk. Een volk dat op sterven na dood is. Het is sterk in aantal teruggelopen. Het is over de aarde verstrooid. Heeft dit volk nog toekomst? Kan God zich niet beter een ander volk uitkiezen? Een krachtiger volk? Maar nee. Dat doet God niet. Dat doet de hoge Knecht van God niet. Hij komt juist dat geknakte riet en die walmende vlaspit opzoeken. Ja, we mogen zelfs zeggen. Hij beschermt dit riet en deze vlaspit. We mogen zelfs nog verder gaan. Hij herstelt zelfs hun bestaan. Hij geeft er nieuwe kracht en Hij geeft het een nieuwe toekomst.

Maar we mogen ook verder denken dan dat. De Here gaat ons daarin zelf voor door in Mattheüs dit schriftgedeelte te verbinden met de genezing van vele zieke en zwakke mensen. Mensen die eigenlijk niet meer meetelden in de samenleving. Mensen waar de samenleving niets aan had. Maar door de Here Jezus werden ze genezen en kregen ze weer een toekomst.

En wij broeders en zusters, jongens en meisjes, wij zijn de geknakte rietstengels en walmende vlaspitten van de 21ste eeuw. Want wat was ons leven nog waard voor de Here? Wat had Hij nog aan ons voordat de Heilige Geest in ons kwam wonen? Had de Here vreugde aan onze zonden? Had de Here vreugde aan ons gebrek aan liefde? Had de Here vreugde aan onze zondige natuur. Nee. Niets van dat alles. Voor de Here zou het toch niet moeilijk zijn om de huidige mensheid te vernietigen en een nieuwe mensheid tot leven te roepen. Maar toch doet Hij dat niet. Hij gaat verder met de huidige mensheid. Een mensheid van geknakte rietstengels en walmende vlaspitten. Van onszelf zijn we niet meer dan dat.

En vandaag kunnen we zien hoe het de genade van God zich in ons midden openbaart in de Knecht van de Here, Jezus Christus. We hoeven daarvoor niet naar de hemel. Want

de Knecht is Zelf neergedaald uit de hemel. En Hij heeft ons, die van onszelf geknakte rietstengels en walmende pitten zijn, gered van de ondergang. Hij heeft ons gered door onze schuld te betalen bij God. En Hij schenkt ons nieuw leven en een nieuwe toekomst door ons het geloof te geven in Hem en zijn werk als Knecht van de Here. En als teken dat Hij u en mij heeft gered. Als teken dat Hij u en mij nieuw leven geeft, wil Hij vandaag ons geloof niet alleen sterken door het Woord, maar in het bijzonder door het brood als teken van zijn lichaam en door de Geest als teken van zijn bloed. Wat een recht van God openbaart zich hier in ons midden. Het is het recht van een God die zijn Woord houdt en die genade bewijst aan verloren mensen.

Amen